

Arnold Delhaas overleden

Deze week bereikte mij het bericht dat op 6 april Arnold Delhaas op 66-jarige leeftijd is overleden. Zijn overlijden kwam niet onverwacht. Enkele weken geleden nam hij van vrienden en bekenden via een bericht op Facebook zelf al afscheid. Hij begon zijn bericht met *“Jullie zullen je wel afvragen waarom het zo stil is bij Arnold...”* Bijzonder indrukwekkend. Begin januari is hij ziek geworden. Er werd longkanker bij hem geconstateerd. De artsen konden niets meer voor hem doen. *“Het gaat jullie goed”*, waren zijn laatste woorden in het genoemde bericht.

Stil zijn ook vrienden en bekenden van hem in de tafeltenniswereld. Arnold was onder meer lid van Detac, DTTC'78, Midstars en Tjuchem. Hij speelde afwisselend in de 4^e en 5^e klasse van de afdeling Noord. Zijn liefde voor het tafeltennisspelletje was zichtbaar. Vol passie en drive. Een tafeltennisgek. Hij speelde graag toernooien en sloeg zo weinig mogelijk trainingen over. Als het toernooi, de wedstrijd of de training was afgelopen, dan zocht hij vaak nog iemand op om nog een potje tegen te spelen. Hij legde veel emotie in zijn spel. Ook tijdens trainingen. Op zijn forehand topspin heeft hij veelvuldig getraind, dat wilde hij hoe dan ook onder de knie krijgen. Toen het balletje eindelijk deed wat de bedoeling was, begroette hij dat met zijn bulderende lach; om vervolgens de subtiele spin te vergeten en gewoon weer lekker tegen die bal te rammen.

Arnold was ook regelmatig als supporter aanwezig bij wedstrijden van het eerste team van Klimaatgroep Stars. Vlak voor de pauze ging hij altijd naar de kantine. Bij de bar stak hij dan twee vingers in de lucht en dan wist het barpersoneel voldoende: 2 kroketten en even later een flesje groene AA. Vaste prik. Ook als vrijwilliger stond hij er als de handen uit de mouwen gestoken moest worden. Weer met diezelfde passie en drive. Hij bezocht ook andere wedstrijden, bijvoorbeeld bij De Treffers in Klazienaveen. Vaak met zijn zoon Jeroen, die dezelfde passie voor het tafeltennis deelde met zijn vader. Die twee waren bijna onafscheidelijk.

Hij was actief als scheidsrechter van de Tafeltennisbond. Arnold startte zijn opleiding in februari 2014 en sinds juni van dat jaar mocht hij acteren op het hoogste niveau. Naast wedstrijden in de eredivisie was hij onder meer scheidsrechter bij het NK Para in 2014 en 2015. In 2015, 2017 en 2018 was hij scheidsrechter bij het NK in Zwolle. Hij vertolkte die rol met – hoe kan het ook anders - passie en drive. Opperste concentratie, resoluut in zijn beslissingen en zichtbaar genietend van onze sport. Vooral de interactie met de spelers vond hij geweldig. Een strenge blik en dan gewoon weer een dolletje, dat kon gewoon. Hij verleende als scheidsrechter ook zijn medewerking aan spelregelavonden in de regio.

Een discussie ging hij niet uit de weg, hij had een mening. Ook dan fanatiek. Soms fel. Hij sprak met het hart op de tong, wat niet altijd even goed werd begrepen. Ik kende hem zelf niet op die manier. Uiteraard ken ik hem als tafeltennisser, maar ook als buschauffeur 'in Stad'. Op een zonnige lentedag liep ik op het Damsterdiep richting de parkeergarage. De bus die ik voorrang wilde verlenen op het zebepad stopte keurig. Ik had niet door dat Arnold achter het grote stuur zat. De claxon zorgde ervoor dat ik verschrikt opkeek. Niet schrikken hoor Peter, geniet van je dag, zei Arnold. Glimlach op het gezicht, linkerarm relaxt leunend op het openstaande raam, tevreden blik, sprekende ogen en vooral enthousiast. Zo ken ik hem, ook als tafeltennisser en zo zal ik hem blijven herinneren.

Uiteraard wens ik namens de afdeling Noord van de Tafeltennisbond zijn familie, (tafeltennis-)vrienden, bekenden en clubgenoten veel sterkte met het verwerken van dit verlies. Zeker in deze tijd zal afscheid nemen moeilijker zijn dan wij ons wellicht kunnen voorstellen.

Een liefhebber van onze sport is niet meer.

Arnold, dank voor je enthousiasme, passie en drive. Je gaf onze sport kleur. Rust zacht.

Peter Hanning

NTTB afdeling Noord